నల్లమనిషిని కోరిన కమల—కమలను కోరిన నల్లమనిషి

రచయిత:
శ్రీ రామారావు

దినంవుదయాన లేచేసరికి పోలీసువాళ్ళ బీటులాగ గడియారం ఆరుఅయి అలారంకొట్టేది. గడియారంఆరు అలారంకొట్టినప్పుడు మాత్రం నాకు మహాచెడ్డకోపంవచ్చి గడియారాన్ని నేలనేసి పగులగొడదామా అనిపించేది దీనిసిగదరగా! కొంచెంసేపుండి తన అలారంగంట కొట్టుకోకూడదు! కాని మరుక్షణమే మిల్లు మొదటికూత నాగుండెల్లో రైలు నుపరుగెత్తించేస్తుంది. మూడవ కూతలోగా మిల్లులోకి వెళ్ళకపోతినా నావుద్యోగానికి తిలోదకాలు సమర్పించాలిసిందే. కాని మిల్లు కూసినప్పుడుమాత్రం గడియారంమీద నాకు; సమయానికి హెచ్చరిస్తూలేపి తన డ్యూటీ తాను అతినమ్మకంగా చేస్తున్నందుకు భక్తి విశ్వాసాలు కలిగేవి. పాపం అదిమట్టుకు ఏంచేస్తుంది? గడియారం ఆవిధంగా తనడ్యూటీ సరీగ్గా తనుచెయ్యకపోతే నావుద్యోగానికి ఏనాడోవచ్చేది ఆఫీసునుండి శ్రీముఖం.

ఆనాడు ఆదివారం. మిల్లుకు శలవు. ఇష్టం వచ్చినంతసేపు నిద్రపోవచ్చు. కాళ్ళచివర దాకా ముసుగుతన్ని గడియారం అలారం గంట,(అలారంకీ శనివారంఇవ్వలేదు కాబట్టి) మిల్లుకూత;ఈరెండూ ఈదినం నన్ను బాధించవుగదా అనేదిలాసాతో గుండెలమీద చెయ్యివేసుకుని హాయిగా నిద్రబోయి ఎనిమిదిఘంటలకు లేచాను. ఇంకా నిద్రపోదామని వుందిగాని నిద్రపట్టడంలా! అంచేత శీఘ్రంగా లేచాను.

లేవడంతోనె ఏ అసహ్యాపుముఖం చూడాలిసివస్తుందో అని అద్దంలో నాముఖమే చూసుకున్నాను. మొటిమలతో, స్ఫోటకం మచ్చలతో నానల్లనిముఖం ఇతరులకు ఎల్లా వుంటుందో నేను చెప్పలేను కాని నాకుమాత్రం చాలా అందంగా వుంటుంది. ఈమధ్యనే పత్రికలలో నమ్ము - నమ్మకపో అనే వ్యాసాలలో రోజు తెల్లవారి నిద్రలేచి అద్దంలో ముఖముచూచుకుంటే ముఖానికి అందంవస్తుందని వ్రాయబడియుండడంచేత దినం అద్దంలో ముఖంచూచుకుంటూ ఉండడం అలవాటు చేసుకున్నాను. కాని నాఅందంమట్టుకు అద్దంలో దినం వుదయంచూసుకోకముందు ఎట్లా వుండేదో ఇప్పుడు అల్లాగేవుండి, ఆ మొటిమలు, ఆస్ఫోటకం మచ్చలు, ఆచీడపొక్కులు నాముఖంలో ఆకాశంలో నక్షత్రాలు, నవగ్రహాలు, సూర్యచంద్రులులాగే స్థావరములైపోయినాయి.

తర్వాత ముఖంకడిగి, స్నానంచేసి టాయిలెట్టింగు పూర్తిచేసుకుని, కాఫీత్రాగి, సిగరెట్టు కాల్చుకుంటూ ముందు కార్యక్రమమేమిటాయని ఆలోచించుకుంటూ పడక్కుర్చీయందు కూర్చుని పత్రిక చదువుతున్నా. ఆదినం సాయింత్రం 4-30 ఘంటలకు తిలకుఘాటు బీచియందు మహిళాసభ జరుగుతుందని ఎంగేజ్మెంట్సు కాలంలో వుంది. మీ

టింగుకు ఈదినం తప్పక వెళ్లాలని నామనస్సు పరుగు వేశింది. పత్రికను పూర్తిచేసి భోజనం చేసి తిరిగి నిద్రపోయి 4 ఘంటలకు లేచి ముస్తాబై బైలుదేరాను.

మీటింగు 6–30 ఘంటలకు పూర్తి అయింది. అందరు వెళ్ళిపోయారు. కొద్దిగా మాత్రమే అక్కడక్కడ తిరుగుతున్నారు. నేను అక్కడేతిరుగుతూ కూర్చున్నా ఆలోచిస్తూ ఏసినీమాకు పోదామూ అని. చల్లని సముద్రపుగాలి, రేడియోపాట, సముద్రపుహోరు మనస్సుకు సంతోషాన్ని తృప్తిని కలిగిస్తున్నాయి. కాని కొంతసేపట్లోనే నాదృష్టి అక్కడ కొంచెందూరంలోనే ఇసుక తిన్నెమీద పడివున్న ఒకచిన్న చేతిసంచీని ఆకర్షించింది. దగ్గరకుపోయి దానిని తీసుకుని చూస్తున్నాను. ఆసంచీయొక్క అందం 'పనివాడితనం నన్ను ముగ్ధుణ్ణిచేశాయి. పాపం ఈసంచి ఎవ్వరిదోగాని మీటింగుకువచ్చి వదలిపోయినారు. దీనిని నేను వారికి ఏవిధంగా అందచెయ్యడం'అని ఆలోచిస్తున్నా. బహుశః ఇది ఎవ్వరో ఒక సుందరయువతిదై యుంటుందని వూహించాను. నా ఆతృత నన్ను ఆసంచి తెరవకుండా వుండనిచ్చిందిగాదు. తెరిచాను. ఒక వుత్తరం అందులోవుంది. ఆజాబు మడత విప్పడంతోనే మంచి సువాసన ఆపరిసర ప్రదేశాన్నంతా ఆవరించింది. ఆ వుత్తరం రాసింది ఒక స్త్రీఅయివుంటుందని దస్తూరినిబట్టి అనుకున్నా. ఆ వుత్తరానికి ఒకపక్క చిన్న అందమైన ఒక చిన్న స్త్రీఫోటో అంటించబడి వుంది. ఆఫోటోను చూస్తూ అల్లా ఆ విధంగా ఎంతసేపున్నానో నాకే తెలియదు. ఆస్త్రీయొక్క సౌందర్యం, ముద్దులొలికే ఆ ముఖం, ఆకనుముక్కుతీరు శంఖంలాటి సన్ననైన ఆమెడ, పద్మంలాగ వికసించిన నేత్రాలు నన్ను ముగ్ధుణ్ణి చేశాయంటే అతిశయోక్తికాదు. ఇటువంటి అతిలోక సౌందర్యమూర్తి, అందాలరాణి యనదగు స్త్రీని నేను నాజీవితంలో ఇంతవరకూ చూచి ఉండలేదు.

ఆవుత్తరం చదవటానికి మొదలు పెట్టా. అందులో ఈవిధంగా వుంది :

"ఈవుత్తరం చదివే మానవుడు చాలా అదృష్టవంతుడు నేను అగాధమైన ప్రేమ సముద్రమునబడి ఒడ్డుచేరుటకు ప్రయత్నించుచు నిరాశచెందియున్నాను. నామనస్సుకు నచ్చిన మానవుని కలుసుకొని నామనఃపూర్వకమైన కోరిక నెరవేర్చుకొనుటకు నేను ఈమార్గ మవలంబింపవలసివచ్చినది. నల్లటి మనిషి అంటే నాకు చాలా ఇష్టం. వారే నాయొక్క ప్రేమవిశ్వాసాల్ని పొందుటకు అర్హులని నేను నమ్ముతాను. కావున ఈవుత్తరంచూచిన వారు నాకు నచ్చిన పైవిధపు మనిషియగునెడల వారు నాకడకు ధైర్యముగా రావచ్చును. అట్లుగాక ఈవుత్తరము చూచువారు అందచందాలు గల మానవులైతే వారు ఈవుత్తరం తిరిగి ఈసంచిలో వుంచి వారు ఈసంచి ఎచటకనుగొనిరో అచట దయతో నుంచవలెనని నాకోరిక.

ఇట్లు,

కమల.

170, అంగప్పనాయకన్ వీధి,

జి. టి., మదరాసు."

ఈవుత్తరాన్ని నేను రెండు డజన్లసార్లైనా చదివివుంటా. నాకు ఏమిచేసేదానికి తోచక గుడ్లు మిటకరిస్తూ ఆకాశంవేపు చూస్తూ ఆలోచిస్తున్నా. ఈయువతి నిశ్చయంగా ఒక దురదృష్టవంతురాలై వుండాలని అనుకున్నా. అనేకపర్యాయములు ఈమె అనేకమంది

అందమైన యువకులవలన మోసగింపబడింది కాబోలు ; ఇప్పుడు వాళ్ళంటే ఇంత అయిష్టం తో చీదరించుకుంటూంది. ఆ కారణంవల్లే ఆమె ఇప్పుడు అనాకారులైన వాళ్ళయొక్క సహాయంకోరటం దీనికంటె ప్రేమకోరటం కూడాను ; అని ఆలోచించాను, ఆమెను నిరాశాబంధములనుండి తప్పించినట్లైతే అలా అదృష్టవంతుణ్ణి అవుతాను గదాయని అనుకున్నా. నేను ఎన్నికష్టాలువచ్చినా సరే, ఎన్ని అవాంతరాలు కలిగినాసరే లక్ష్యం చెయ్యక కష్టసముద్రంలో పడి యీదులాడే ఈ అభాగ్యయువతి, మరచా ! కమలకు తప్పక సహాయంచేసి శాంతిసుఖం కలిగేటట్లు చేయడం అవుసరమైతే నా అర్ధాంగిగా చేసుకోటానికి కూడా ఒప్పుకొని............ ....అని మనస్సులో సముద్ర దేవుని, అప్పుడేవుదయించే చంద్రుని, నా మనస్సులో రేగుచున్న తుపాను గ్రహించలేక బీచిలో తిరుగుచున్న ప్రజల సాక్షిగా ప్రతిజ్ఞ చేశా.

నేను యుద్ధంలో విజయంపొందినవాడిలాగా అత్యుత్సాహంతో లేచి ముందుకు నడుస్తున్నా. నాకు సముద్రం, రేడియోలు విజయాన్ని సూచించే వీడ్కోలు గీతికలు పాడుతు నన్ను వీడ్కోలుపుతున్నట్లున్నాయి. దగ్గరగావున్న హోటలుకుపోయి భోజనంచేసి జి. టి.కి పోదామని బస్సుస్టాండువద్దకు గబగబా వెళ్ళా. నా అదృష్టం ఏమిటో అప్పుడే, జి.టీ.కి పోయేబస్సు చక్రం పాడయి మరమతులోవుంది. తర్వాతబస్సు బైలుదేరటానికి ఇంకా కొంచెం ఆలస్యం అవుతుందని సంగతి తెలిసింది. కమలను చూడాలనే కోరికతో వుప్విళ్ళూరిపోతోంది నామనస్సు. నిజంగా ఆ నాడు కమలను కలుసుకోక ఇంటికిరావటం చాలా పరిహాసాస్పదం, విధ్యుక్తదర్శానికి తప్పడం అనుకొన్నా.

ఆలస్యానికి నామనస్సు ఒప్పుకుందికాదు. దగ్గరలోవున్న టాక్సీకంపెనీకిపోయి ఒక స్పెషలు టాక్సీలో జి.టీ.కి బైలుదేరా.

జి.టీ.కి వెళ్ళే కాశ్మైపులో కట్టిన గాలి మేడలు ఇన్ని అన్ని కావు. అదృష్టవంతుని చెరిపేవాడు దురదృష్టవంతుని బాగుచేశేవాడు లేడుగదా ? నాఅదృష్టంకాకపోతే ఇది నాకే ఎందుకు దొరకాలి.తప్పక నేను అదృష్టవంతుడను,సత్యంగా నేను అదృష్టవంతుడను, ముమ్మాటికి అదృష్టవంతుడనే. నాకంటే అదృష్టవంతు డింకెవ్వడుంటాడు. ఇంకా ఒకటి, రెండు నిమిషాల్లో నేను ప్రపంచమంతలోనూ అందమైన ఒక యువతితో మాట్లాడబోతున్నానుగదా ! నిరాశాతప్తమైన ఆమె హృదయాన్ని శాంతివచనాలతో శాంతిపరస్తూ, ప్రియమైన వచనాలతో ఆమెహృదయాన్ని ప్రేమప్రవాహంతోనింపి వెల్లువ అయ్యేటట్లు ప్రయత్నిస్తా.

కమల నాదగ్గరకు చిరునవ్వు నవ్వుతూ, ఆనందంతో వుప్పొంగుతూ, చంచలనేత్రాలతో వచ్చి నాపక్కకూర్చుంటే నేను అటువంటి ఆనందం ! అబ్బా ! నాజన్మ తరిస్తుంది. నన్ను కమల తప్పక అభిమానిస్తుంది.ఏమో? ఎవరికి తెలుసు ? ఆమె నన్ను వివాహమాడ గోరుతుందేమో ? అదృష్టవంతుడను.

ఈవిధంగా అనుకొంటుంటేనే జి. టి. కి వచ్చి ఆవిలాసానికి చేరుకున్నా. అది పెద్ద అంతస్తులమేడ. రాజాంతఃపురాన్ని సూచించే ఆమేడ చూసేసరికి నామనస్సులో వ్యాకులంచేత, వుద్రేకంచేత అదోమాదిరిగా మారింది. ఇదిఒకవిధంగా మంచికే వచ్చిందేమో అని తలచి లోపలికివెళ్ళి రెండో అంతస్తుకు

చేరుకున్నా.

అక్కడవుండే జవాను ఒకడు "ఏమి పని మీద వచ్చారని ప్రశ్నించాడు."

నేను వచ్చినపని చెప్పేను.

వాడు లోనికిపోయి తిరిగివచ్చి నన్ను మేనేజరు గదిలో ప్రవేశపెట్టాడు.

నేను మేనేజరుతో బీచిలోజరిగిన సంగతంతా చెప్పి అతనికి వుత్తరం, ఫోటోను చూపించాను. "మీరు చాలా అదృష్టవంతులు సుమా" అన్నాడు మేనేజరు చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

"మీరు కమలతండ్రిఅని తలుస్తాను." అని అడిగాను. "కమల అనేకమంది చూపులకు అందంగావుండే దుర్మార్గులవల్ల మోసగింపబడి వుంటుంది, నిజమేనా పాపం అమాయకపు పిల్ల–నేను ఆమెను చూడవచ్చునా?" అన్నాను. "ఓ తప్పక" అని మేనేజరు పక్కనేవున్న ఒక చిన్నగదిలోనికి వెళ్ళి ఒక చిన్న ప్యాకెటు చేతపట్టుకు వెంటనే తిరిగివచ్చి "మీరు ఈప్యాకెట్టుతీసుకుని నాకు ఎనిమిది అణాలు ఇవ్వండి. తర్వాత నేను కమలసంగతి చెబుతా" నన్నాడు.

నేను అతితొందరగా ఆయనచేతిలోవుండే ప్యాకెట్టు తీసుకుని ఎనిమిది అణాలు ఇచ్చేను.

ఇది మా "కమలా ఫేస్ - పౌడరు" అని మేనేజరు చిరునవ్వు నవ్వుతూ నాతో చెప్పాడు.

"ఇది ముఖముమీది మొటిమలు, నల్లని మచ్చలు, వివిధరకములైన చీడపొక్కులను పోగొట్టుటయందు గొప్ప ఔషధరాజము. ముఖమునకు కాంతినిచ్చి, తేటపరుస్తుంది. చర్మమునకు ముఖమలువలె నునుపు మెత్తదనాల్ని కలిగిస్తుంది. మేము మాయొక్క ఔషధములను ప్రజలకును అందచేయుటకు ఈవిధముగా ప్రకటించుటకు పూనుకొని యున్నాము. మీరు ఈనాడు బీచిలో గనుకొనినది అటువంటి వుత్తరమేను" అని చిరునవ్వుతో చెప్పి గుడ్–బై అన్నాడు మేనేజరు.

వైద్యగ్రంథములు

అష్టాంగహృదయము సూత్రస్థానము	6 0	అనుపానమంజరి	0 8
,, నిదానస్థానము	2 0	అనుపానరత్నాకరము	0 12
,, చికిత్సాస్థానము	4 8	,, మేలుప్రతి	1 0
,, కల్పస్థానము	0 12	అనుపానతరంగణి	0 12
,, ఉత్తరస్థానము	6 0	చికిత్సారత్నము, స్త్రీరోగ బాలరోగ చికిత్స	1 4
వైద్యచింతామణి రెండు సంపుటములు	8 0	వైద్యకాలజ్ఞానము	0 4
సుశ్రుతము, శారీరస్థానము ప్రాచీనము	2 8	వైద్యామృతము (అజీర్ణమంజరిచేరినది)	1 4
ధన్వంతరినిఘంటువు (సవరణప్రతి)	2 8	రసరత్నసముచ్చయము	2 8
వస్తుగుణపాఠము (గుణపాఠము)	3 0	బసవరాజీయము	7 0
సర్వౌషధి గుణకల్పము	2 8	శార్ఙ్గధరసంహిత	3 0

పిడుగు వేంకటకృష్ణారావు పంతులు,

2/40, పెద్దినాయుని వీధి, మదరాసు.